

Δ

Αριθμός Αποφάσεως:

1242.../2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη η που όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 12.2018, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: του και της κατοίκου ιτικής, που παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Χρύσανθου ΦΡΑΓΚΟΥ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

» και το διακριτικό τίτλο », που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της.

Η αιτούσα με την από -02-2013 αίτηση της, που απευθύνεται προς το δικαστήριο αυτό, που νόμιμα κατατέθηκε και γράφτηκε στο σχετικό βιβλίο με αύξοντα αριθμό 11.02.2013 και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της , οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της και έκτοτε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητεί όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά την δικάσιμο που ορίστηκε και αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του ειδικού πινακίου και συζητήθηκε.

Το Δικαστήριο, άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις τους που είχαν καταθέσει.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η παράλειψη αναγραφής Α.Φ.Μ. και Δ.Ο.Υ. του διαδίκου και της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του πληρεξούσιου δικηγόρου δεν επιφέρει ακυρότητα (ΜΠρωτΛαμίας 17/2016).

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως παραδεκτά επικαιροποιήθηκε, η αιτούσα, η οποία δεν έχει την εμπορική ιδιότητα, ζητεί λόγω μόνιμης αδυναμίας εξόφλησης της ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής της, να ενταχθεί στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 για ρύθμιση και απαλλαγή από απαίτηση που διατηρεί σε βάρος της η καθ' ης,

περιλαμβάνοντας στην αίτηση της κατάσταση της περιουσιακής της κατάστασης, κατάσταση του πιστωτή και της απαιτήσεως του και σχέδιο διευθέτησης οφειλών.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση εισάγεται παραδεκτώς για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό της προσκομίζεται νομίμως η προβλεπόμενη από το άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 βεβαίωση περί αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού και υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας, για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων α.- της περιουσίας της και των εισοδημάτων της και β.- του πιστωτή της και της απαιτήσεως του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, δεν προέκυψε ότι εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε ότι έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για την διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών (άρθρο 13 παρ. 2 του Ν. 3869/2010).

Η αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένης της περί αοριστίας ένστασης της καθ' ης, διότι τα ελλιπή στοιχεία της αιτήσεως τυγχάνουν αντικείμενα απόδειξης και ανταπόδειξης κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητάς της και ειδικότερα των όρων της υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθ. 744, 745, 751 ΚΠολΔ (βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36-1601-02 πλειοψηφία, ΕφΑΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΤΝΠΙ-ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρθρο 747, αριθ. 7). Είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 8 και 11 του ίδιου Νόμου και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος που προβλήθηκε παρά της καθ' ης, η οποία ισχυρίζεται ότι η αιτούσα απαράδεκτα αιτείται την απαλλαγή από τις οφειλές της ασκώντας το εκ του νόμου απονεμηθέν δικαίωμα κατάρτισης σχεδίου διευθέτησης των οφειλών της προς ικανοποίηση της πιστώτριάς της με τρόπο καταχρηστικό, τυγχάνει νόμω αβάσιμη, δεδομένου ότι ο οφειλέτης υποχρεούται μεν να καταθέσει ένα σχέδιο διευθέτησης οφειλών, χωρίς όμως οποιοδήποτε περιορισμό στο περιεχόμενο, χωρίς να είναι απαραίτητο ο οφειλέτης να αναφέρει στο σχέδιό του συγκεκριμένο ποσό που θα καταβάλλεται μηνιαίως στους πιστωτές (ΕιρΗρακλ 590/2011, ΕιρΠαμισού 1/2012, ΕιρΑχαρν 3/2011, ΕιρΠερ 36/2012) και χωρίς να οφείλει να υπολογίσει το ποσό από το οποίο θα απαλλαγεί (ΕιρΚαλύμνου 1/2012), ούτε και το τελικό ποσό που θα καταβάλει (ΕιρηνοδΠεριστερίου 36/2012), καθώς αυτά ανήκουν στις

2^ο φύλλο της με αριθμό 1942/2018 απόφασης του ειρηνοδικείου Αθηνών

(εκουσία)

αρμοδιότητες του δικαστή. Λαμβανομένου δε υπόψη του γεγονότος ότι ο δικαστής δύναται να ορίσει μικρότερες ή μεγαλύτερες καταβολές μηνιαία σε σύγκριση με αυτά που ζητά ο οφειλέτης (ΕιρΝίκαιας 12/12, ΕιρΚαβάλας 161/2012), δεν απορρίπτεται η αίτηση, αν το δικαστήριο κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό το σχέδιο αποπληρωμής του οφειλέτη, ακόμα και αν ο τελευταίος προτείνει μηδενικές καταβολές (ΕιρΑθ 88/2011; 37/2011, ΕιρΘ 2448/2012 ΧρΙΔ 2012, σελ. 513).

Τέλος, η ένσταση της καθ' ης περί μη μόνιμης αδυναμίας πληρωμής της αιτούσας είναι ερευνητέα ως νόμιμη, στην ουσία της.

Από τη διαδικασία στο ακροατήριο (βλ. πρακτικά), από όλα ανεξαίρετα τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα εντός της νομίμου προθεσμίας και την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα εξής: Η αιτούσα έχει περιέλθει χωρίς δική της υπαιτιότητα, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής της ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής της προς την καθ' ης, λόγω υπερχρέωσης. Είναι ετών σήμερα, έγγαμη με δύο ανήλικα τέκνα, χωρίς ακίνητη περιουσία (βλ. Ε9 έτους 2017 ΓΓΔΕ). Όπως αποδείχθηκε, η οικογενειακή και οικονομική της κατάσταση κατά το χρόνο ανάληψης της δανειακής υποχρεώσεώς της, της επέτρεπε να προβεί σε δανεισμό. Πιο συγκεκριμένα η αιτούσα τον κρίσιμο χρόνο ήταν άγαμη (βλ. και σχετική ένδειξη στην ένδικη σύμβαση: «Άγαμη»), είχε μόλις έρθει σ'

και φιλοξενείτο από συγγενικό της πρόσωπο για ένα μικρό χρονικό διάστημα, το δε ένδικο δάνειο το έλαβε κατά την περίοδο που εργαζόταν και είχε μηνιαίες απολαβές ύψους 600€ περίπου. Από την κατάθεση της ένδικης αίτησης που η αιτούσα ήταν άνεργη και ως σήμερα, έχει μεταβληθεί η οικογενειακή και οικονομική της κατάσταση, καθώς σήμερα είναι ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρεία

Ξ.» που διατηρεί σνακ-καφέ στο με μηνιαίες αποδοχές 561,04€, πλην όμως από τον Αύγουστο του 2017 η αιτούσα δεν εργάζεται καθώς βρίσκεται σε άδεια λοχείας και τα μόνα ποσά που έχει λάβει προέρχονται από τον ΕΦΚΑ και είναι συνολικά 1.836,10€ ως επίδομα κυοφορίας και λοχείας. Ο σύζυγος της αιτούσας είναι ιδιωτικός υπάλληλος σε ατομική επιχείρηση με μηνιαίο μισθό 398,41€, καθαρά (βλ. απόδειξη πληρωμής εκκαθάρισης). Όπως αποδείχθηκε, η αιτούσα την 21.3.2016 απόκτησε κατά πλήρη κυριότητα ένα ΙΧΕ αυτοκίνητο μάρκας τύπου 1.000 cc, με άδεια πρώτης κυκλοφορίας το 2000, αναφορικά με το οποίο κρίνεται εν προκειμένω ότι λόγω της παλαιότητας, της φθοράς και της κρίσης στο

χώρο των αυτοκινήτων, η προσφορά του προς εκποίηση δεν θα προκαλέσει ιδιαίτερο αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και θα αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση του πιστωτή της αιτούσας λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης, και άρα πρέπει να εξαιρεθεί της εκποίησης. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελαχίστου ακόμα ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περιπτώσεις χρόνιας και χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας του ίδιου ή άλλου μέλους της οικογένειας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη των βασικών στοιχειώδων αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2, αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη, εφόσον διατυπώνεται σχετικό αίτημα από τον οφειλέτη, αλλά και αν ακόμα δεν έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα του οφειλέτη, καθώς ο δικαστής κατά το ανακριτικό σύστημα αν αξιολογήσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη ως τέτοια που επιβάλλει μηδενικές καταβολές τότε θα το αποφασίσει ακόμα και αυτεπαγγέλτως (ΕιρΝίκαιας 39/2012 ΝοΒ 2012 σ. 1444, Κατηφόρης σελίδα 96). Μάλιστα, η πρόταση του αιτούντα δε δεσμεύει το δικαστήριο στον καθορισμό του καταβλητέου ποσού στα πλαίσια της ρύθμισης του αρ. 8 παρ. 2 του νόμου, το οποίο ερευνά αυτεπάγγελτα τα πάσης φύσης περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματα του οφειλέτη, καθώς και τις βιοτικές του ανάγκες, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης, που ενδεχομένως να απέχει σημαντικά αυτού της κατάθεσης αίτησης, γεγονός που δικαιολογεί οποιεσδήποτε μεταβολές (ΕιρΠατρ 216/2013). Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει το παρακάτω χρέος, το οποίο, ως ανέγγυο, θεωρείται κατά πλάσμα του νόμου, με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμο και υπολογίζεται με την τρέχουσα αξία του κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. σε Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 98 επ.), ήτοι 16.620,62€ από ένα καταναλωτικό δάνειο (οφειλέτιδα), όπως αναλυτικά εκθέτει στο κρινόμενο δικόγραφο, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Η αρνητική σχέση μεταξύ των χαμηλών εισοδημάτων της αιτούσας και του συζύγου της, των αναγκαίων εξόδων διαβίωσης τετραμελούς οικογένειας που ανέρχονται σε 800€ μηνιαίως και των οφειλών της κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί, λαμβανομένων υπόψη της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας και της συνεχώς αυξανόμενης δανειακής της υποχρεώσεως εξαιτίας των επιβαρύνσεων από τόκους και από έξοδα. Συνεπώς, ο χαρακτηρισμός του ύψους της ένδικης οφειλής ως

3^ο φύλλο της με αριθμό 1249/2018 απόφασης του ειρηνοδικείου Αθηνών

(εκουσία)

«σχετικά μικρής», δεν ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, αφού ο οφειλέτης βρίσκεται σε αδυναμία πληρωμών και δικαιούται να υπαχθεί στο Ν. 3869/2010, καθώς δε δύναται να ικανοποιήσει τους δανειστές του, ακόμα και στην περίπτωση που δεν είναι υπερχρεωμένος, ακόμα δηλαδή και αν οφείλει συνολικά μικρά ποσά ή μία μόνο απαίτηση (ΕιρΑθ 82/2011). Επομένως η αιτούσα συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για την ένταξη της στις ρυθμίσεις του ν. 3869/10 και ειδικότερα σ' αυτές του αρ. 8 παρ. 2, αφού συντρέχουν στο πρόσωπο της εξαιρετικές περιστάσεις και συγκεκριμένα χαμηλό ατομικό και οικογενειακό εισόδημα και πρωτεύουσα ανάγκη επιβίωσης τετραμελούς οικογένειας, η οποία σήμερα συντηρείται αποκλειστικά από το σύζυγο της αιτούσας και τη συνεισφορά και συνδρομή του οικογενειακού του περιβάλλοντος. Εφόσον, επομένως και όσον αφορά τη ρύθμιση του χρέους της αιτούσας κατά το άρθρο 8 παράγρ. 2 Νόμου 3869/2010, συντρέχουν, σύμφωνα με τα προλεγόμενα, στο πρόσωπο της εξαιρετικές περιστάσεις, θα πρέπει, κατ' εφαρμογή της διάταξης του αρ. 8 παρ. 5 ν. 3869/10, να οριστούν μηδενικές καταβολές επί πενταετία. Παράλληλα κρίνεται ότι δε συντρέχει λόγος να οριστεί νέα δικάσιμος προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων της αιτούσας και να προσδιοριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές, λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, οπότε δεν αναμένεται με ασφάλεια η ανεύρεση εργασίας με όρους οι οποίοι, κατά τη συνήθη και κανονική πορεία των πραγμάτων, θα επιτρέπουν στην αιτούσα και την οικογένειά της και να διαβιώνουν στοιχειωδώς αλλά και να εξυπηρετεί η ίδια ταυτόχρονα την ένδικη υποχρέωσή της προς την καθ' ης. Σημειωτέον όμως ότι, εάν και εφόσον βελτιωθούν τα εισοδήματα της αιτούσας, μπορεί να προσδιοριστούν μηνιαίες δόσεις με ανάκληση ή μεταρρύθμιση της απόφασης κατ' αρ. 8 παρ. 4 Νόμου 3869/10 και 758 ΚΠολΔικ. Για το λόγο αυτό η αιτούσα δεν απαλλάσσεται, καθώς θα πρέπει να παρέλθει η χρονική διάρκεια που ορίζεται με την παρούσα απόφαση και μετά να ζητήσει την απαλλαγή της εκ των χρεών του (ΕιρΘ 1034/2012 ΧρηΔ 2012, σελίδα 134).

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 § 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Υπάγει την αιτούσα στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010.

Ορίζει μηδενικές καταβολές από την αιτούσα προς την καθ' ης, για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών, που αρχίζει από τη δημοσίευση αυτής της απόφασης.

- Κοίτης αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις
 εξής έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του
συνεδρίαση.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

